

نگاه

صندوق‌هایی که عمر و سرمایه را می‌بلعد

سعید اشتیاقی
عضو اتاق بازرگانی ایران

افزایش سن بازنشستگی که به‌تازگی از سوی نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جریان بررسی لایحه برنامه هفتم توسعه به تصویب رسید، مهمترین و البته پر سر و صداترین مضمبه‌ای بود که نه‌تنها شافعان و جویندگان کار را با شوک و حیرت روبه‌رو کرده بلکه خبرگان اقتصادی و کارشناسان بازار کار را نیز مات و میهوت کرده است. چه با وجود ظرفیت‌های فراوان و بنیه قوی مالی صندوق‌های بازنشستگی اما در طول سال‌ها، مدیریت منابع برای ایجاد سرمایه‌گذاری‌های پربازده پایدار طوری نبوده است که بازگشت قابل توجه سرمایه‌ها مانع از ناترازی این صندوق‌ها شود. ناترازی که البته بخش عمده آن حاصل ضعف‌ها و سوء‌تدبیرهای مدیریتی است ولی در کنار این تا‌کاآمدی‌ها باید به این نکته مهم نیز توجه داشت که مسائلی چون تغییر رشد جمعیتی نیروی کار و ناموزون بودن آن در کشور طی سه دهه گذشته مزید بر این مشکلات شده است تا صندوق‌های بازنشستگی در برهه‌ای از زمان به‌دلیل ناهمخوانی آورده‌ها و خروج منابع به‌دلیل…

فرصت امروز

برای کسب و کار آفرینی

تنش‌های ژئوپلیتیکی چگونه نوسانات قیمتی را افزایش می‌دهند؟

ریسک ژئوپلیتیک در کمین بازارها

بهشت‌های مالیاتی جهان چه اندازه درآمد دارند؟

فرار مالیاتی با جابه‌جایی سود

درحال توسعه برای کاهش اثرات تغییرات آب و هوایی به آن نیاز دارند. در همین زمینه، «ایدان گیدرون»، هماهنگ‌کننده داده‌ها در رصدخانه مالیاتی اتحادیه اروپا معتقد است که تنها شرکت‌های بزرگ می‌توانند در بازارهای بین‌المللی تجارت کنند و در بهشت‌های مالیاتی شرکت‌های تابعه داشته باشند. به‌این‌ترتیب، بزرگ‌ترین بازیکنان اقتصادی جهان، با بار مالیاتی کمتری مواجه می‌شوند. به گفته او، این نمود بارز بی‌عدالتی است؛ چراکه فعالان اقتصادی کوچک‌تر باید بیشتر از ثروتمندترین‌ها در پرداخت مالیات مشارکت کنند.

جغرافیای بهشت‌های مالیاتی

بزرگ‌ترین برندگان این استراتژی، شرکت‌های بزرگی هستند که به‌واسطه جابه‌جایی سود صرفه‌جویی‌های کلانی در پرداخت مالیات می‌کنند. بخش بسیار بزرگی از این شرکت‌ها، شرکت‌های آمریکایی هستند؛ به بیان دیگر، حدود ۴۰ درصد از کل سودهای جابه‌جا شده در سطح جهان از شرکت‌های چندملیتی متعلق به آمریکا سرچشمه می‌گیرد. در این میان، بهشت‌های مالیاتی هم سود فراوان می‌برند. «گیدرون» در این باره می‌گوید: برای این تحقیقات، کشورهای که نرخ مالیات مؤثر کمتر از ۱۵ درصد دارند بهشت مالیاتی در نظر گرفته می‌شوند. این پژوهش نرخ‌هایی که اعمال می‌شوند و نه آنچه روی کاغذ نوشته می‌شود را در نظر گرفته است؛ زیرا اغلب در این کشورها از خلایای قانونی برای کاهش سطح مالیات استفاده می‌شود. این گزارش همچنین کشورهای را در نظر می‌گیرد که در آن شرکت‌های چندملیتی در مقایسه با کل دستمزدی که به‌صورت مالیاتی پرداخت می‌کنند، سود بسیار بالایی به دست می‌آورند و این نشان می‌دهد سود ثبت‌شده از مکان‌هایی که کار واقعی انجام‌شده، منتقل شده است. برخی از کشورهای کوچک به‌هیچ‌وجه مالیاتی دریافت نمی‌کنند و صرف فعالیت‌های

خانواده‌ها چقدر هزینه بهداشت و درمان می‌کنند؟

بار سنگین هزینه‌های بهداشت و درمانی

بهداشت و درمان در جایگاه سوم قرار گرفتند. خانوارهای گروه شغلی تکنیسین‌ها و دستیاران، به طور میانگین در سال ۱۴۰۱ به میزان ۱۳ تومان برای بهداشت و درمان هزینه کرده‌اند و در جایگاه چهارم قرار گرفتند. گروه‌های شغلی متصدیان و موتسازکاران و رانندگان وسایل نقلیه و کارکنان خدماتی و فروشنده‌گان به طور میانگین هزینه‌های ۱۲ میلیون تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان خود کرده‌اند و جایگاه‌های پنجم و ششم را به خود اختصاص دادند. خانوارهای گروه شغلی صنعتگران و کارکنان مشاغل مربوطه نیز هزینه‌ای معادل ۹ میلیون تومان را به طور میانگین صرف هزینه‌های بهداشت و درمان کرده‌اند و در جایگاه هفتم قرار گرفتند. گروه‌های شغلی کارگران ساده و کارکنان ماهر کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری هزینه‌ای معادل ۸ میلیون تومان را به طور میانگین در سال ۱۴۰۱ صرف هزینه‌های بهداشت و درمان کرده‌اند و با پرداخت کمترین هزینه در سال ۱۴۰۱ در جایگاه نخست بهشت‌های بهداشت و درمان بوده‌اند. گروه‌های شغلی کارکنان محل کار سربست خانوار می‌توان مشاهده کرد که خانوارهایی که در بخش تامین برق، گاز و آب اشتغال داشته‌اند، با پرداخت هزینه ۲۶ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ در جایگاه نخست بیشترین هزینه متوسط بهداشت و درمان قرار گرفتند. خانوارهای شهری شاغل در بخش آموزش با پرداخت هزینه ۲۰ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ در جایگاه دوم بیشترین هزینه متوسط بهداشت و درمان قرار گرفتند. گروه شغلی کارمندان امور اداری و دفتری، با پرداخت هزینه متوسط ۱۷ میلیون تومانی

اقتصادی در سرزمین‌شان برای آنها کفایت می‌کند. از سوی دیگر، بهشت‌های مالیاتی بزرگ‌تر می‌توانند روی سودهای جابه‌جا‌شده نرخ‌های مالیاتی پایین‌تری اعمال کرده و به درآمدی بی‌درسر و کلان دسترسی داشته باشند.

او می‌گوید باور عمومی اینطور پذیرفته که بهشت‌های مالیاتی که پند برای سودهای جابه‌جا‌شده هستند، بیشتر در حوزه دریای کارائیب واقع شده‌اند، اما واقعیت این است که بهشت‌های مالیاتی که بیشترین سودها را جذب خود می‌کنند، کشورهای اروپایی هستند. کشورهایی مانند هلند، ایرلند، سوئیس، لوکزامبورگ و بلژیک نسبت به بهشت‌های گرمسیری مانند پاناما یا بروماد سود بیشتری به سمت خود جذب می‌کنند. این روند منجر به ایجاد مزاد بودجه در این کشورها می‌شود. برای مثال در ایرلند، سودهای جابه‌جا‌شده جذب‌شده در این کشور برابر با حدود ۶۰ درصد از کل مالیات شرکتی است که در سال ۲۰۲۰ ایرلند جمع‌آوری کرده است. در مجموع، بهشت‌های مالیاتی اصلی اروپا در سال ۲۰۲۰، از محل جابه‌جایی سود شرکت‌ها ۳۲ میلیارد دلار مالیات اضافی دریافت کردند؛ این به آن معناست که آنها فقط با پول مالیات اضافی، مبلغی تقریباً معادل تولید ناخالص داخلی کشورهایی مانند سنگال، هندوراس و بوسنی را به دست می‌آورند. قلمروهای وابسته به انگلیس هم سهم قابل‌توجهی از معافیت مالیاتی دارند. در سال ۲۰۲۰ بالغ‌بر ۷۶ میلیارد دلار سود به مناطق مانند جزایر ویرجین، بروماد، جزایر کیمن و جرسی منتقل شد.

بازنده کیست و راه‌حل چیست؟

جابه‌جایی سود در سطح بین‌المللی، یک بازی جمعی منفی است. درآمد اضافی بهشت‌های مالیاتی از محل دریافت مالیات از شرکت‌های چندملیتی بدان معناست که بخشی از درآمد کشورهای با مالیات بالاتر از دسترس آنها خارج خواهد شد. در خانوارهای شهری شاغل در بخش واسطه‌گری‌های مالی با پرداخت هزینه ۱۹ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ در جایگاه سوم بیشترین هزینه متوسط بهداشت و درمان قرار گرفتند. از سوی دیگر، خانوارهای شهری شاغل در بخش شبلات، با هزینه حدود ۶ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ کمترین هزینه متوسط بهداشت و درمان را داشته‌اند. خانوارهای شهری قرار گرفته در بخش خانوارهای معمولی دارای مستخدم و هتل و رستوران، به طور میانگین هزینه‌ای معادل ۷ میلیون تومان داشتند و در رتبه‌های دوم و سوم کمترین هزینه بهداشت و درمان قرار گرفتند.

خانوارهای شهری که در سال ۱۴۰۱ دارای درآمدی معادل ۱۲ میلیون تومان و کمتر بودند، به طور میانگین یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان کردند و در جایگاه نخست کمترین هزینه قرار گرفتند. خانوارهای شهری دارای گروه‌های درآمدی ۱۲ تا ۱۹٫۵ میلیون تومان و ۴۸ تا ۶۰ میلیون تومان در سال ۱۴۰۱ به طور میانگین حدود ۲ میلیون تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان خود کردند. گروه درآمدی ۲۷ تا ۳۶ میلیون تومانی، هزینه متوسطی معادل ۳ میلیون تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان خود کردند. گروه‌های درآمدی ۳۶ تا ۴۸ میلیون تومان و ۴۸ تا ۶۰ میلیون تومانی و ۶۰ تا ۷۲ میلیون تومانی، به طور میانگین حدود ۴ میلیون تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان خود کردند. خانوار شهری دارای گروه درآمدی ۷۲ تا ۹۰ میلیون تومان در سال ۱۴۰۱ به طور میانگین حدود ۶ میلیون تومان را صرف

شاخص کل بورس تهران بیش از ۵ هزار واحد بالا آمد

سومین روز خروج سرمایه از بورس تهران

فرصت امروز؛ شاخص کل بورس تهران در چهارمین روز هفته، ۰٫۲۹ درصد در سطح ۲٫۱ میلیونی بالا آمد. شاخص کل هم‌وزن هم با رشد ۰٫۱۸ درصدی در تراز ۷۱۲ هزار واحد جای گرفت.
خالص تغییر مالکیت حقوقی به حقیقی بازار نیز برای سومین روز متوالی منفی شد و ۴۶۵ میلیارد تومان پول حقیقی از بازار سهام خارج شد.
در معاملات روز سه‌شنبه ۷ آذرماه، شاخص کل بورس…

میزان سرمایه‌گذاری در یک دهه گذشته نصف شد

تصویر آماری از افول سرمایه‌گذاری

فرصت امروز؛ میزان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران در سال ۲۰۲۲ تنها ۱٫۵ میلیارد دلار بوده است؛ میزان سرمایه‌گذاری واقعی کشور در سال ۱۳۹۸، کمتر از نصف سال ۱۳۹۰ است؛ برای سومین سال متوالی، رقم استهلاک سرمایه با رقم سرمایه‌گذاری جدید برابر شد؛ در ۱۰ سال گذشته سالانه ۴٫۵ درصد از ارزش موجودی سرمایه ثابت در اقتصاد ایران مستهلک شد و… اینها بخشی از آمار و ارقامی است که نشان می‌دهد اقتصاد ایران نه‌تنها در جذب سرمایه اقتصادی جدید موفق نبوده بلکه در چند سال گذشته، موج خروج سرمایه از کشور هم شدت گرفته است.
از طرفی در سال ۱۳۹۹ نسبت به سال ۱۳۹۰، حدود ۴۵ درصد از سرمایه ثابت در اقتصاد ایران مستهلک شده است. در حالی موج سرمایه‌ها در حال خروج از اقتصاد ایران است که در کنار گوش ما، امارات متحده عربی توانسته است بیشترین میلیونرهای جهانی را جذب اقتصاد خود کند و در سال ۲۰۲۲ تعداد ساکنان با دارایی خالص یک میلیون یا بیشتر در این کشور کوچک حاشیه خلیج فارس، ۵ هزار و ۲۰۰ نفر افزایش یافته است، اما جزئیات آمار خروج و استهلاک سرمایه در اقتصاد ایران چه می‌گوید؟
اتاق بازرگانی تهران اخیراً گزارشی منتشر کرده و در این گزارش به جزئیات میزان سسرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران، وضعیت استهلاک سرمایه‌ها، میزان خروج سرمایه از اقتصاد کشور پرداخته و در انتها وضعیت ایران با چهار کشور منطقه را مقایسه کرده است. این گزارش آماری از افول جدی سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران حکایت دارد.
براساس گزارش اتاق بازرگانی تهران، از سال ۱۳۹۰ تا سال ۱۴۰۱ روند عمومی تشکیل…

۲

معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری:

از پروژه‌های فناورانه فولاد مبار که حمایت می‌کنیم

۶

مدیریت و کسب‌وکار

همکاری استراتژیک برندها: راهی به سوی موفقیت مشترک

هر کسی در دنیا برخی از برندها را دیوانه‌وار دوست دارد. مثلاً کسانی که عاشق گوشی‌های هوشمند هستند، معمولاً اپل را تافته جدا بافته می‌دانند. شاید دلایل مختلفی در این رابطه وجود داشته باشد، اما اگر یک روز برندی بهتر از اپل هم پیدا شود، بعید است طرفداران دوآتشه این سیب گاز زده به این سادگی‌ها دورش را خط بکشند. البته مشتریان در بازار فقط یک برند مورد علاقه ندارند. مثلاً خود من فهرستی بلندبالا از برندهای مورد علاقه‌ام دارم. احتمالاً ماجرا درباره تمام مردم دنیا نیز به همین ترتیب باشد. حالا اگر یک روز دو تا از برندهای مورد علاقه بخش زیادی از مردم همکاری مشترکی را شروع کنند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟ بی‌شک همکاری میان دو برند بزرگ مثل تسلا و مایکروسافت حتی روی کاغذ هم آدرناکین خون را حسایی بالا می‌برد. چه برسد به اینکه واقعاً چنین همکاری در میان باشد. البته همکاری میان برندها فقط مختص به کسب و کارهای بزرگ…

۸

نهایت، این امر باعث کاهش بودجه عمومی در دسترس دولتها در سراسر جهان خواهد شد.
بزرگ‌ترین بازنده در این میان، سایر اعضای اتحادیه اروپا و سایر کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی و توسعه هستند. آلمان به عنوان یکی از قربانیان اصلی این فرآیند در سال ۲۰۱۰ می‌توانست ۲۶ درصد درآمد مالیاتی بیشتری داشته باشد.
بااین‌حال، کشورهای اروپا در حال توسعه هم در سال ۲۰۱۰ درآمد مالیات زیادی در حدود ۶۰ میلیارد دلار از دست داده‌اند. برای مثال، برزیل در این سال ۷ میلیارد دلار درآمد بالقوه مالیاتی خود را از دست داده است. این مقدار برای گنجاندن ۴ میلیون خانوار بیشتر در برنامه فقرزدایی این کشور کافی می‌کرد.

براساس گزارش دیده‌بان مالیات اتحادیه اروپا، با وجود اعمال ابتکاراتی مانند تشکیل سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، سطح جابه‌جایی سود در سطح جهانی از سال ۲۰۱۵ ثابت بوده است. محققان و پژوهشگران باور دارند که این امر لزوماً به آن معنا نیست که سیاست‌های قبلی تأثیری نداشته است؛ زیرا دست‌کم اما اقدامات بیشتری برای مناعت از این فرار مالیاتی باید انجام بگیرد. در سال ۲۰۲۱ حدود ۱۴۰ کشور، توافق‌نامه‌ای را برای اجرای سیاست حداقل نرخ مالیات شرکتی جهانی ۱۵ درصدی امضا کردند. با این وجود، محققان رصدخانه مالیات اتحادیه اروپا ادعا می‌کنند که توافق مالیاتی به دلیل خلأهایی که دارد، به برخی از کشورها امکان می‌دهد تا مالیات کمتر از ۱۵ درصد افزایش دهد.
نخستین کشورها دریافت کنند. محققان از همین رو، تک مالیاتی بالاتر از ۲۰ درصد را پیشنهاد می‌دهند، در شرایطی که تمامی خلأهای قانونی موجود برطرف شوند. در چنین شرایطی سالانه ۲۵۰ میلیارد دلار درآمد مالیاتی اضافی در سراسر جهان ایجاد خواهد شد.

هزینه‌های بهداشت و درمان خود نمودند. خانوار شهری دارای گروه درآمدی ۹۰ تا ۱۲۰ میلیون تومان در سال ۱۴۰۱ به طور میانگین حدود ۸ میلیون تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان خود نمودند. در انتها، خانوارهای شهری که در سال ۱۴۰۱ دارای درآمدی معادل ۱۲۰ میلیون تومان و بیشتر بودند، به طور میانگین حدود ۱۶ میلیون تومان را صرف هزینه‌های بهداشت و درمان کردند و در جایگاه نخست بیشترین هزینه بهداشت و درمان قرار گرفتند. گروه درآمدی ۱۲۰ میلیون تومانی حدود ۱۱٫۴ میلیون تومان بودند. همچنین خانوارهای شهری ساکن استان‌های اصفهان، یزد، البرز، گلستان و مرکزی بیشترین هزینه بهداشت و درمان را در بین سایر استان‌ها داشته‌اند. خانوارهای شهری ساکن استان اصفهان در سال ۱۴۰۱ به طور میانگین هزینه‌ای معادل ۱۶ میلیون تومان را صرف بهداشت و درمان کرده‌اند و جایگاه نخست بیشترین هزینه را به خود اختصاص دادند. پس از آن، خانوارهای شهری ساکن استان یزد هزینه‌ای معادل ۱۵ میلیون تومان و ۸۶۱ هزار تومان را صرف بهداشت و درمان کرده‌اند و جایگاه دوم بیشترین هزینه را به خود اختصاص دادند. سومین استانی که بیشترین هزینه بهداشت و درمان را داشته، البرز با هزینه‌ای معادل ۱۵ میلیون و ۷۱۵ هزار تومان است. خانوارهای شهری ساکن در استان‌های ایلام، هرم‌زگان و کرمان نیز به ترتیب با هزینه سالانه ۴ میلیون تومان، ۴ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان و ۶ میلیون تومان، کمترین هزینه بهداشت و درمان را در بین ۳۱ استان کشور دارند.

یادداشت

صندوق‌هایی که عمر و سرمایه را می‌بلعند

سعید اشتیاقی

عضو اتاق بازرگانی ایران

افزایش سن بازنشتیگی که به‌تازگی از سوی نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جریان بررسی لایحه برنامه هفتم توسعه به تصویب رسید، مهمترین و البته پر سر و صداترین مصوبه‌ای بود که نه‌تنها شاغلان و جویندگان کار را با شوک و حیرت روبه‌رو کرده بلکه خبرگان اقتصادی و کارشناسان بازار کار را نیز مات و مبهوت کرده است. چه با وجود ظرفیت‌های فراوان و بنیهِ قوی مالی صندوق‌های بازنشستگی اما در طول سال‌ها، مدیریت منابع برای ایجاد سرمایه‌گذاری‌های پُربازده پایدار طوری نبوده است که بازگشت قابل توجه سرمایه‌ها مانع از ناترازی این صندوق‌ها شود. ناترازی که البته بخش عمده آن حاصل ضعف‌ها و سوء‌تدبیرهای مدیریتی است ولی در کنار این‌ها ناکارآمدی‌ها باید به این نکته مهم نیز توجه داشت که مسائلی چون تغییر رشد جمعیتی نیروی کار و ناموزن بودن آن در کشور طی سه دهه گذشته مزید بر این مشکلات شده است تا صندوق‌های بازنشستگی در برهه‌ای از زمان به‌دلیل ناهمخوانی آورده‌ها و خروج منابع به‌دلیل خیل عظیم بازنشستگان در سال‌های اخیر با مشکل جدی کسری برای تأمین نیازهای برحق ذی‌نفعان چنین صندوق‌هایی شود.

البته سال‌هاست کارشناسان و حتی مسئولان و مدیران دست‌اندرکار سازمان تأمین اجتماعی و … ناترازی صندوق‌های بازنشستگی و احتمال بروز ایجاد بحران در آنها را گوشزد می‌کنند و معتقدند چنانچه با راهکارهای اصولی کارشناسانه، فکری اساسی برای حل این مسئله مهم نشود، احتمال ورشکستگی و ایجاد بحران کمبود منابع صندوق‌ها در آینده نزدیک، دور از انتظار نیست. حال دولت و مجلس با هم‌فکری برای جلوگیری از بروز چنین بحرانی، شرایط را مناسب دیده و موقعیت را معتنم شمرده‌اند که در جریان بررسی مفاد لایحه برنامه هفتم توسعه کشور، سن بازنشستگی را افزایش دهند؛ اقدامی که هرچند باعث آزرده‌خاطر شدن نیروهای شاغل و افرادی که در صف اشتغال قرار دارند، شده است (چه شاغلان دیگر در سن ۶۰ سالگی و با ۳۰ سال سابقه کار بازنشسته نمی‌شوند)، اما انگونه که معلوم است چنین پیشنهادی از سوی دولت بوده و مجلس نیز با توجه به وضعیت نگران‌کننده صندوق‌های بازنشستگی ناگزیر به تصویب آن شده است تا با این راهکار جلوی ورشکستگی صندوق‌ها گرفته شود.

حال این پرسش مطرح است که چرا ناترازی صندوق‌های بازنشستگی باید با افزایش سن بازنشستگی بخوانید سن کار، ترمیم شود؟ در حالی که شاغلان همیشه قبل از اینکه حقوق ماهانه خود را دریافت کنند، حق بیمه، سهم بازنشستگی و… آنها از حقوق‌شان برداشته می‌شود؟ توجیه دولت و مجلس در تصویب افزایش سن بازنشستگی، این است که علاوه‌بر ناترازی‌های مشهود، شاخص سن امید به زندگی مردم نیز طی چند سال اخیر افزایش و از ۵۷ سال در ۳۰ سال گذشته به ۷۷ سال رسیده است و در چنین شرایطی وضعیت استمرار پرداخت‌های سستی صندوق‌ها نیز بیشتر می‌شود. بنابراین برای متناسب‌سازی این موضوع باید اصلاحاتی در سن بازنشستگی ایجاد شود تا صندوق‌های بازنشستگی به‌دلیل کاهش ضریب پشتیبانی در پی خروج گسترده نیروهای کار بازنشسته دهه هفتاد و هشتاد برای پاسخگویی به حقوق آنها قدرت تاب‌آوری لازم را داشته باشند؛ زیرا طولی در دهه گذشته ترکیب جمعیتی شاغل کشور از نظر سنی نامتوازن شده و ادامه این روند، مشکلات زیادی را متوجه تأمین منابع مالی صندوق‌های بازنشستگی کرده است.

به تعبیری دیگر، نسبت پشتیبانی به‌عنوان شاخصی که نشان‌دهنده وضعیت جریان مالی ورودی به جریان خروجی صندوق‌هاست باید با نسبت تعداد بیمه‌شدگان به تعداد پرونده‌های مستمری‌بگیران برابر باشد. ولی این توازن مدت‌هاست به هم خورده است و بررسی آمارهای منتشرشده از سوی سازمان تأمین اجتماعی نیز نشان می‌دهد که سیر تغییرات این شاخص طی یک دهه گذشته برای این سازمان به‌شدت نزولی بوده است؛ یعنی به تعدادی که شاغلان در کشور پس از ۳۰ سال کار بازنشسته می‌شوند به همان نسبت نیروی کار جذب نمی‌شود تا آورده صندوق‌ها نیز تقویت شود. این ناهمگونی و ناهمخوانی ترکیب جمعیتی شاغل در کنار عدم مدیریت درست صندوق‌ها در بکارگیری منابع برای کسب سودهای مناسب از منابع صندوق‌ها باعث شده است تا صندوق‌های بازنشستگی روزه‌به‌روز با مشکل کمبود منابع روبه‌رو شوند.

حال از آنجا که میزان منابع پشتیبانی صندوق‌های بازنشستگان لشکری و کشوری از طریق بودجه ستوانی تأمین می‌شود، این گروه دغدغه چندانی نسبت به کارگران که اندوخته‌های چندین ساله آنها در صندوق‌های تأمین اجتماعی است، ندارند. جالب اینجاست که بزرگ‌ترین بدهکار صندوق‌های بازنشستگی تأمین اجتماعی، دولت بوده که طبق گزارش‌های موجود، بدهی دولت به تأمین اجتماعی بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ هزار میلیارد تومان برآورد شده است با این وجود روشن است که دولت به جای اینکه بستر اشتغال را در جامعه فراهم کند تا آورده صندوق‌های بازنشستگی افزایش یابد، خودش بزرگ‌ترین بدهکار به سازمان تأمین اجتماعی است.

به هر روی، طبق مصوبه اخیر مجلس شورای اسلامی درباره سن بازنشستگی جدید، سقف میزان سابقه خدمت شاغلان اینگونه افزایش داده شده که آقایان شاغل ورودی ۱۴۰۳ به بعد، برای بازنشستگی باید ۳۵ سال سابقه خدمت یا ۶۲ سن و بانوان شاغل ورودی همین سال نیز باید ۳۰ سال سابقه خدمت یا ۵۵ سال سن داشته باشند. البته این موضوع برای شاغلان در حال خدمت به صورت تصاعدی و زمان‌دار بوده که بین ۲ تا ۵ ماه است، اما آن دسته از شاغلانی که تا سال ۱۴۰۴ به طور کامل ۳۰ سال بیمه خود را پرداخت کنند، بازنشست خواهند شد.

حال سخن اینجاست که چرا مجلس و دولت به جای اصلاحات ساختاری و بسترسازی برای رشد و رونق صندوق‌ها از اصلاحات سبستی و ساختاری استفاده نکرده و برای حل ناترازی‌های شدید صندوق‌های بازنشستگی و کسری آنها، به اصلاحات سنججای که همانا افزایش سن بازنشستگی است، روی آورده‌اند؟ چنانچه طی سنوات گذشته فرصت‌های گسترده ایجاد اشتغال در کشور فراهم می‌شد و با مدیریت کارشناسانه و قوی در صندوق‌های برای کسب سود هنگفت از منابع موجود صورت می‌گرفت بی‌تردید توازن منابع در صندوق‌ها رخ می‌داد و برای بویایی و افزایش منابع صندوق‌های بازنشستگی، نیازی به افزایش سن بازنشستگی نبود.

فرصت امروز: میزان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ایران در سال ۲۰۲۲ تنها ۱٫۵ میلیارد دلار بوده است؛ میزان سرمایه‌گذاری واقعی کشور در سال ۱۳۹۸، کمتر از نصف سال ۱۳۹۰ است؛ برای سومین سال متوالی، رقم استهلاک سرمایه با رقم سرمایه‌گذاری جدید برابر شد؛ در ۱۰ سال گذشته سالانه ۴٫۵ درصد از ارزش موجودی سرمایه ثابت در اقتصاد ایران مستهلک شد و… اینها بخشی از آمار و ارقامی است که نشان می‌دهد اقتصاد ایران ن‌تنها در جذب سرمایه اقتصادی جدید موفق نبوده بلکه در چند سال گذشته، موج خروج سرمایه از کشور هم شدت گرفته است. از طرفی در سال ۱۳۹۹ نسبت به سال ۱۳۹۰، حدود ۴۵ درصد از سرمایه ثابت در اقتصاد ایران مستهلک شده است. در حالی موج سرمایه‌ها در حال خروج از اقتصاد ایران است که در کنار گوش ما، امارات متحده عربی توانسته است بیشترین میلیون‌های جهانی را جذب اقتصاد خود کند و در سال ۲۰۲۲ تعداد ساکنان با دارایی خالص یک میلیون یا بیشتر در این کشور کوچک حاشیه خلیج فارس، ۵ هزار و ۲۰۰ نفر افزایش یافته است، اما جزییات آمار خروج و استهلاک سرمایه در اقتصاد ایران چه می‌گوید؟ اتاق بازرگانی تهران اخیرا گزارشی منتشر کرده و در این گزارش به جزییات میزان سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران، وضعیت استهلاک سرمایه‌ها، میزان خروج سرمایه از اقتصاد کشور پرداخته و در انتها وضعیت ایران با چهار کشور منطقه را مقایسه کرده است. این گزارش آماری از افول جدی سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران حکایت دارد.

رقم سرمایه‌گذاری نصف شد

براساس گزارش اتاق بازرگانی تهران، از سال ۱۳۹۰ تا سال ۱۴۰۱ روند عمومی تشکیل سرمایه ثابت ناخالص به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۹۵ نزولی بوده و میانگین نرخ رشد سالانه سرمایه‌گذاری در این بازه زمانی به منفی ۵٫۷ درصد رسیده است. نکته قابل توجه در این گزارش، این است که نشان می‌دهد تشدید تحریم‌ها در دو سال ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ روند سرمایه‌گذاری اقتصادی را در کمترین میزان طی یک دهه اخیر رسانده است؛ به گونه‌ای که در سال ۱۳۹۸ میزان سرمایه‌گذاری خارجی در اقتصاد ایران ۲۴۹ هزار میلیارد تومان بوده است که کمتر از نصف رقم سرمایه‌گذاری سال ۱۳۹۰ است. به عبارت بهتر، اعداد و ارقام این گزارش نشان می‌دهد که بهترین سال برای جذب سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران طی یک دهه گذشته به سال ۱۳۹۰ مربوط می‌شود و پس از آن میزان سرمایه‌گذاری به طور مداوم کاهش پیدا کرده است.

با مرور جزئیات این گزارش می‌توان گفت که تحریم‌های خارجی، یکی از عوامل مؤثر بر کاهش سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران بوده است، اما بعید به نظر می‌رسد که به عنوان اقتصادی، تحریم را تنها مانع جذب سرمایه یا فرار آن از کشور بدانند. آنچه در سال‌های گذشته مشاهده می‌شود، کاهش کیفیت حکمرانی و سیاست‌گذاری در اقتصاد ایران است. سیاست‌ها در یک

میزان سرمایه‌گذاری در یک دهه گذشته نصف شد

تصویر آماری از افول سرمایه‌گذاری

ایران برای رشد اقتصادی ۸ درصدی به سالی ۱۰ میلیارد دلار سرمایه نیاز دارد، اما این همه ماجرا نیست. نه تنها سرمایه خارجی وارد کشور نشده، بلکه در چند سال گذشته، سرمایه‌های موجود هم از اقتصاد ایران خارج شده است. براساس آمارهای رئیس اتاق تهران، ظرف ۱۰ سال حدود ۱۰۰ میلیارد دلار سرمایه از ایران خارج شده است. این رقم ۱۰ برابر میزان سرمایه‌ای است که در برنامه هفتم توسعه برای رسیدن به نرخ رشد اقتصادی لازم است. نتیجه این مسئله چیست؟ نتیجه این است که در نهایت مردم گرفتار تله فقر می‌شوند، چون وضعیت رفاهی خانوارها تنها در صورتی بهبود پیدا می‌کند که اشتغال پایدار ایجاد شود. ایجاد اشتغال به نرخ رشد اقتصادی بالا و پایدار نیاز دارد و نرخ رشد اقتصادی تنها در صورت سرمایه‌گذاری رخ می‌دهد. حالا اقتصادی را تصور کنید که سرمایه جدیدی وارد آن نمی‌شود، در نتیجه یک اقتصاد به جای آنکه بزرگ‌تر شود، آب می‌رود. در این شرایط هم نمی‌توان شغلی ایجاد کرد و هم مشاغل موجود از دست می‌رود. در نتیجه رهاه از بین می‌رود و اقتصاد در تله رشد اقتصادی پایین و فقر گرفتار می‌شود.

چاماندن ایران از قطار منطقه

درست در بازه زمانی ۱۰ ساله‌ای که درهای اقتصاد ایران به سمت سرمایه‌های خارجی بسته شده، کشورهای دیگر درهای خود را روی سرمایه‌های جهان باز کرده‌اند. براساس آمارهای رسمی در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۲ جریان ورودی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در اقتصاد ایران نزولی بوده است. این روند در سال ۲۰۱۷ اندکی بهبود پیدا کرده، اما در ادامه مجددا به روند رو به کاهش خود ادامه داده است اما در همین بازه زمانی، جریان ورودی سرمایه به امارات متحده عربی، روند رشد قابل توجهی داشته و می‌توان براساس آمارها گفت که میزان ورود سرمایه خارجی در این کشور حدودا پنج برابر شده است، اما ایران نه تنها در این دوره رشد نکرده بلکه در سال ۲۰۲۲ حدود ۱۰۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در کشورهای دیگر داشته است، این رقم برای سال پیش از آن ۸۲ میلیون دلار بوده است.

ایران در میان کشورهای جهان از حیث میزان جذب سرمایه‌گذاری خارجی در رتبه ۷۹ در سال ۲۰۲۲ قرار داشته است. امارات متحده عربی طی سال‌های اخیر توانسته روند صعودی جذب سرمایه‌گذاری خود را از سال ۲۰۱۹ آغاز و تا سال ۲۰۲۲ نیز ادامه دهد. طی سال ۲۰۲۲ این کشور از نظر جذب سرمایه‌گذاری خارجی در منطقه خاورمیانه رتبه نخست را کسب کرده است. اتاق ایران هم چندی پیش گزارشی منتشر کرده بود که نشان می‌داد در سال ۲۰۲۲ امارات اولین مقصد جذب سرمایه میلیون‌های جهان بوده و از کشورهای اروپایی هم پیشی گرفته است. این گزارش نشان می‌دهد تا قبل از این، مقصد اولیه میلیون‌های جهان، چین بوده که حالا امارات جای آن را گرفته است.

وزیر صمت: خیال‌مان از خودروهای برقی راحت شد

افتتاح اولین خط تولید اتوبوس‌های برقی

سه‌شنبه با حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت، معاون صنایع حمل‌ونقل و وزارت صمت، رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس، رئیس سازمان گسترش و توسعه صنایع (ایدرو)، مدیران عامل گروه صنعتی ایران‌خودرو و ایران‌خودرو دیزل، شهردار استان کرچ و… گزار شد، «عباس علی‌آبادی» بسا تأکید بر اینکه در این صنعت هرچه را که بخواهیم می‌توانیم افتتاح کنیم، گفت: در حال حاضر کار جدیدی انجام نمی‌شود؛ پروژه خودروهای برقی از اوایل قرن ۲۰ (۱۹۰۵ میلادی) در دنیا و از دهه ۷۰ در ایران رونق گرفت و عرضه به بازار آغاز شد. دنیا به این نتیجه رسیده که بهترین روش حمل‌ونقل، این خودروهای برقی است و بخش عمده حمل‌ونقل کشوری همچون نروژ همین خودروها با تخصیص ۸۵ درصدی است.

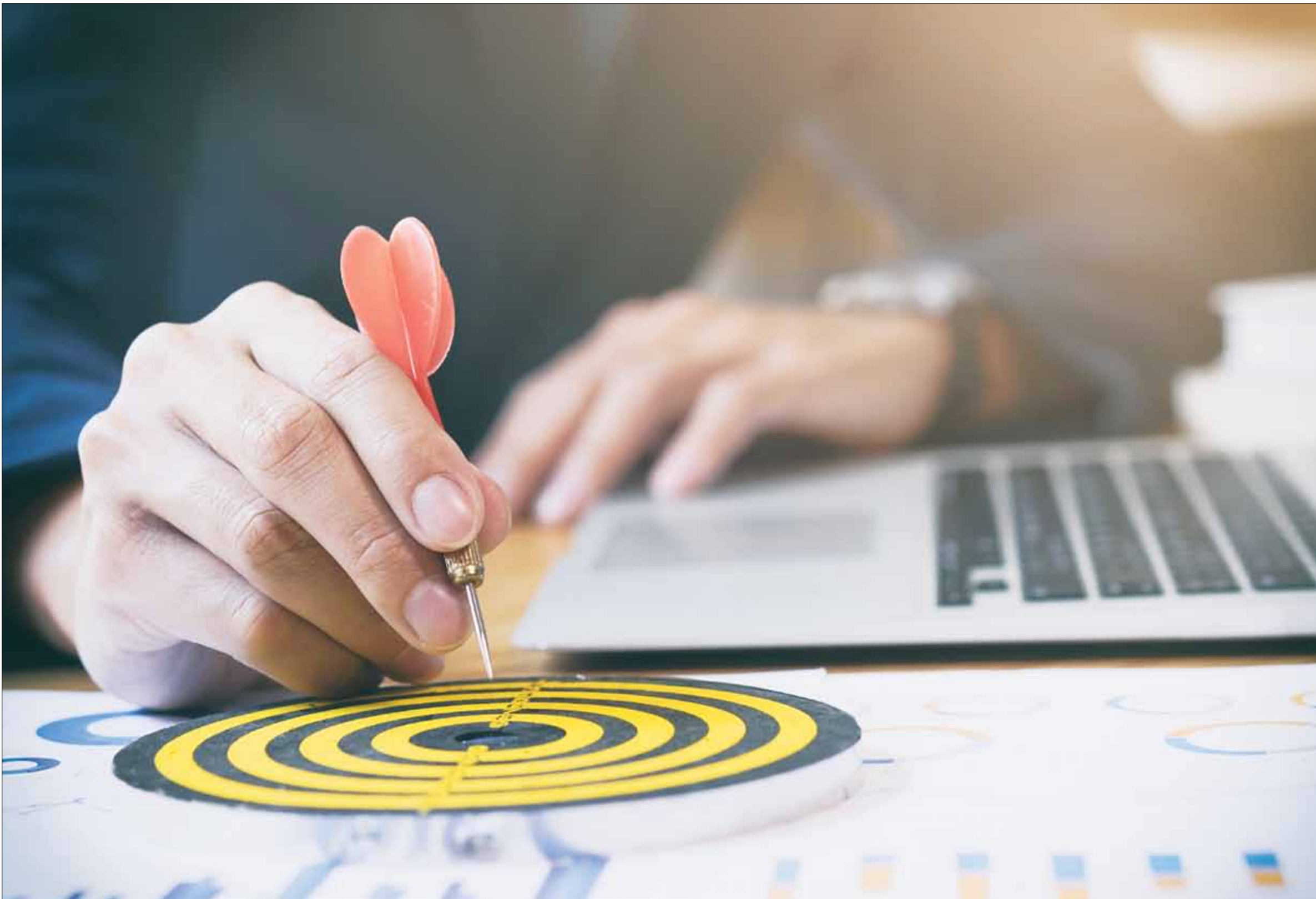
وزیر صمت ادامه داد: اینکه چند سالی رونق خودروهای برقی به تعویق افتاد و خودروهای بنزینی و دیزلی توسعه بیشتری پیدا کرد، دچار بحران زیست محیطی نبوده‌ایم و از سویی هم چالش‌های ذخیره‌سازی انرژی وجود داشت اما با تعلق جایزه نوبل به باتری‌های لیتیومی و حمایت جهان از خودروهای برقی، تمرکز بر تولید این خودروها مجدد مورد توجه قرار گرفت. بهترین روش مدیریت مسائلی زیست‌محیطی همین استفاده از خودروهای برقی است. پروژه خودروهای برقی در ایران از سال ۱۳۷۸ مورد توجه قرار گرفت و تمرکز بر خودروهای برقی آغاز شد، اما تا چندی پیش پشت درهای سازمان استاندارد متوقف مانده بود تا اینکه با حمایت رئیس جمهوری، باافاصله فرآیند حل مشکلات در دستور کار قرار گرفت و به سرعت حل شد و موضوع خط تولید خودروهای برقی پیش افتاد.

«علی‌آبادی» ضمن اشاره به اینکه در حال حاضر دو اتوبوس‌ساز مهم در کشور داریم که هر دو اتوبوس برقی دارند ابراز امیدواری کرد: تا سال آینده خودروهای برقی با تیراژ بالا و اقتصادی عرضه شوند؛ بنابراین خودروسازان ما هیچ‌گونه نگرانی نداشته باشند؛ چراکه همه زیرساخت‌ها را فراهم خواهیم کرد. به خاطر داشته باشیم که خودروهای برقی به شدت زیست‌محیطی و اقتصادی هستند، ضمن اینکه از هر منبع انرژی که می‌تواند تولید برق کند، می‌توان برای سوخت مورد نیاز این خودروها بهره گرفت. به گفته وی، ساخت داخل بسیار حائز اهمیت بوده و در اشتغال‌زایی تأثیرگذار

حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت، معاون صنایع حمل‌ونقل و وزیر صمت، رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس، رئیس سازمان گسترش و توسعه صنایع (ایدرو)، مدیران عامل گروه صنعتی ایران‌خودرو و ایران‌خودرو دیزل، شهردار استان کرچ و… در مراسم افتتاح خط تولید اتوبوس برقی، وزیر صمت با تأکید

وزیر صمت با تأکید بر مزایای استفاده از خودروهای برقی و اینکه تولید این خودروها روی غلظت افتاده و خیال‌مان از این باب راحت شده است، گفت: حال باید به فکر نوآوری و انقلاب صنعتی چهارم بوده و از امروز از خودروهای هوشمند صحبت کنیم. در مراسم افتتاح خط تولید انبوه اتوبوس برقی که صبح

همکاری استراتژیک برندها: راهی به سوی موفقیت مشترک

نویسنده: علی آل علی

هر کسی در دنیا برخی از برندها را دیوانه‌وار دوست دارد. مثلا کسانی که عاشق گوشی‌های هوشمند هستند، معمولا ایل را تافته جدا بافته می‌دانند. شاید دلایل مختلفی در این رابطه وجود داشته باشد، اما اگر یک روز برندی بهتر از ایل هم پیدا شود، بعید است طرفداران دوآتشه این سبب گاز زده به این سادگی‌ها دوش را خط بکشند. البته مشتریان در بازار فقط یک برند مورد علاقه ندارند. مثلا خود من فهرستی بلندبالا از برندهای مورد علاقه‌ام دارم. احتمالا ماجرا درباره تمام مردم دنیا نیز به همین ترتیب باشد. حالا اگر یک روز دو تا از برندهای مورد علاقه بخش زیادی از مردم همکاری مشترکی را شروع کنند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

بی‌شک همکاری میان دو برند بزرگ مثل تسلا و مایکروسافت حتی روی کاغذ هم آدرنالین خون را حسایی بالا می‌برد. چه برسد به اینکه واقعا چنین همکاری در میان باشند. البته همکاری میسان برندها فقط مختص به کسب و کارهای بزرگ نیست. گاهی اوقات استارت‌آپ‌ها یا حتی شرکت‌های کوچک نیز همکاری استراتژیکی با هم شکل می‌دهند. نکته کلیدی در این میان نحوه شکل دادن به این همکاری‌ها و ارتقای هر کدام به سطح استراتژیک است.

ما در این مقاله قصد داریم خیلی زُک و پوست‌کنده سراغ همکاری استراتژیک برندها برویم. اصلا چرا برخی از برندها به این نتیجه می‌رسند که نیاز به همکاری با بقیه دارند؟ نحوه مدیریت یک همکاری ثمربخش چیست؟ ما در این مقاله به چنین سوالاتی جواب خواهیم داد. اگر شما هم دوست دارید جواب این سوالات را بگیرید، با ما همراه باشید.

همکاری استراتژیک برندها چیست؟

مثل همیشه ما اول از همه کارمان را با بررسی برخی از نکات کلیدی در حوزه استراتژی مورد بحث شروع می‌کنیم. اصلا همکاری استراتژیک برند چیست؟ ما برای جواب دادن به سوال بالا باید اول از همه سراغ همکاری میان برندها برویم. خوب وقتی صحبت از همکاری

می‌شود، فعالیت مشترک دو یا چند برند به منظور دستیابی به هدفی مشترک مدنظر است. این امر به کسب و کارها کمک می‌کند تا توانایی‌شان را چند برابر کرده و به هر کدام از دل همکاری با اهداف موردنظرشان برسند. چه زمانی یک همکاری استراتژیک می‌شود؟ شاید فکر کنید عبارت «استراتژیک» از آن دست اصطلاحاتی است که هیچ معنا و مفهوم خاصی ندارد. خوب در این صورت سخت در اشتباهید؛ چراکه در این یک مورد اوضاع کاملا فرق دارد. ما در روزنامه فرصت امروز یک همکاری را زمانی استراتژیک می‌دانیم که افق بلندمدتی داشته باشد. مثلا همکاری به پایان رسید، اما سال‌های سال سونی اریکسون تولید گوشی می‌دانیم که افق بلندمدتی داشته باشد. بنابراین از همکاری میان برندها تقویت می‌شود. اگر شما هم دوست دارید مشتریان تازه‌ای کنار برندتان داشته باشید، بد نیست از همین امروز سراغ همکاری استراتژیک بروید؛ چراکه در قالب این استراتژی با یک تیر دو نشان می‌زنید، هم مشتریان تازه پیدا می‌کنید، هم ارتباطتان با بقیه برندها تقویت می‌شود.

یکی از گزینه‌های محبوب در بازار بود که اتفاقا دست برتر را در تولید گوشی‌های کاربردی داشت.

با توجه به توضیحات بالا، خیلی از همکاری‌های مقطعی میان برندها در دامنه تعریف ما قرار نمی‌گیرد. بنابراین از همین اول باید آنها را از دامنه بحث‌مان بیرون بگذاریم. ماجرا کمی جدی شده، نه؟

چرا همکاری استراتژیک برندها مهم است؟

هر استراتژی در این دنیا باید مزایای خاصی خودش را داشته باشد. وگرنه کسی به آن نگاه هم نخواهد کرد، چه برسد به اینکه سراغ اجرایش برود. به همین خاطر ما در این مقاله سراغ مرور برخی از مزایای اساسی همکاری استراتژیک برندها رفته‌ایم. اینطوری خیال شما بابت استفاده از این استراتژی راحت خواهد شد.

دسترسی به مخاطب تازه

وقتی شما با یک یا چند برند دیگر همکاری نزدیکی دارید، عملا به دامنه تازه‌ای از مشتریان دسترسی خواهید داشت. قبول دارم این ایده کمی شکربرانگیز به نظر می‌رسد، اما وقتی حوزه کاری دو برند کمی با هم تفاوت داشته باشد، دیگر ماجرا خیلی سخت نخواهد بود. اجازه دهید از یک مثال ساده استفاده کنیم. تیم‌های حاضر در مسابقات فرمول یک مثل مک لارن و مرسدس بنز شرکای تجاری متنوعی دارند. مثلا مک لارن با

شرکت‌هایی که در زمینه تولید روغن موتور، لاستیک و از همه مهمتر تجهیزات ایمنی راننده‌ها فعالیت دارند، همکاری نزدیکی دارد. به همین خاطر عملا دامنه مشتریان همه این برندها با هم ترکیب شده و دسترسی‌شان به مشتریان تازه را رقم می‌زند.

اگر شما هم دوست دارید مشتریان تازه‌ای کنار برندتان داشته باشید، بد نیست از همین امروز سراغ همکاری استراتژیک بروید؛ چراکه در قالب این استراتژی با یک تیر دو نشان می‌زنید، هم مشتریان تازه پیدا می‌کنید، هم ارتباطتان با بقیه برندها تقویت می‌شود.

گرد و خاک کردن در بازار

وقتی برند گوگل تصمیم گرفت با موتورولا برای تولید گوشی‌های هوشمند همکاری کند، تا چند هفته همه جا صحبت از این خبر داغ بود. به طوری که خیلی از رقبا مثل آیفون و سامسونگ دیگر نتوان جلب نظر مخاطب را نداشتند. البته این وضعیت پایدار نماند، اما همان چند هفته هم ارزش بازاریابی و تبلیغاتی زیادی برای گوگل داشت.

همکاری با سایر برندها به شما کمک می‌کند تا اوضاع‌تان را کمی هم که شده بهتر کنید. بی‌شک تولید محتوا کاری نیست که هر کارآفرینی عاشقش باشد. به همین خاطر همکاری استراتژیک برندها جایگزین کم هزینه و صدالبته اثر گذارتری برای بازاریابی به شیوه سنتی محسوب می‌شود.

اگر شما جزو آن دسته مدیرانی هستید که گرد و خاک کردن در بازار را دوست دارید، بد نیست همین امروز دست به کار شده و همکاری استراتژیک‌تان با یک گزینه مناسب را شروع کنید. اینطوری همه جا صحبت از این اتفاق تازه خواهد بود.

دسترسی به اطلاعات مشترک

بازاریابی و تولید محتوا برای هر کسب و کاری مهم است. وقتی شما همکاری استراتژیک با یک برند دارید، عملا منابع اطلاعاتی‌تان را هم با همدیگر به اشتراک می‌گذارید. این یعنی شما بدون هیچ دردسر یا صرف هزینه‌ای به اطلاعات دست اول شرکات‌تان در زمینه بازاریابی دسترسی خواهید داشت.

یادتان باشد، شما نمی‌توانید فقط از مزایای شرکات‌تان سود برده و هیچ مزیتی برای آن نداشته باشید. خوب همکاری استراتژیک که سواستفاده از دیگران نیست. در عوض بهتر است این همکاری را یک جاده دوطرفه در نظر بگیرید. به زبان خودمانی، شما باید هر آنچه از طرف مقابل می‌گیرید، در عوض گزینه‌ای برای ارائه داشته باشید. وگرنه همکاری‌تان کوتاه مدت خواهد بود.

تقویت توان مالی

آیا برندی را سراغ دارید که بابت پایین بودن سطح بودجه‌اش ششکی نباشد؟ همه ما تجربه کار در شرکتی که مدیرانش دائما بسر روی صرفه‌جویی تاکید دارند را داشته‌ایم. اینطور وقت‌ها آدم آرزو می‌کند چند دلار منبع مالی بیشتر دم دستش باشد تا با خیال راحت ایده‌های طلایی‌اش را اجرا کند. اگر شما هم سال‌هاست منتظر چنین فرصتی هستید، همکاری استراتژیک گشایش مالی خوبی محسوب می‌شود. ماجرا از این قرار است که در قالب همکاری استراتژیک شما بودجه‌تان را با شریک خود ترکیب می‌کنید. بنابراین به طور طبیعی توان مالی‌تان دو برابر خواهد شد. متأسفانه برخی از کارآفرینان فکر می‌کنند همیشه باید سراغ یک برند بی‌نهایت بزرگ‌تر برای همکاری بروند. خوب اصلا چه دلیلی دارد برندی مثل تسلا با کسب و کار کوچک شما همکاری استراتژیک داشته باشد؟ پس کمی از رویایابی‌تان کم کنید و روی زمین راه بروید!

راهکارهای یافتن گزینه مناسب همکاری

استراتژیک

حالا که مزایای همکاری استراتژیک برندها را مرور کردیم، دیگر باید کمی جدی‌تر کارمان را جلو ببریم. اصلا بر فرض که این استراتژی بهترین گزینه دنیاست، چطور باید آن را اجرا کرد؟ خوب یک برند مناسب برای همکاری که همینطور از آسمان به زمین نمی‌افتد، در عوض خود ما باید استئین‌ها را بالا زده و شروع به تعامل با گزینه‌های مختلف کنیم.

ما در ادامه سعی می‌کنیم یک چراغ راه مناسب برای یافتن گزینه‌های مناسب به منظور همکاری استراتژیک را مرور کنیم. اگر شما هم دوست دارید در این زمینه اطلاعات کاربردی به دست بیاورید، با ما همراه شوید.

تعیین اهداف همکاری

چرا به سرتان زده با یک برند دیگر همکاری داشته باشید؟ این سوالی است که گاهی اوقات سرنوشت برندها را تغییر می‌دهد. خوب اگر قرار باشد شما فقط به خاطر چشم و همچشمی یا از سر اطلاعات ناقص همکاری استراتژیک را کلید بزنید، احتمالا بعد از گذشت چند ماه دست از پا درازتر سر خاله اول برمی‌گردید.

اولین قدم در مسیر یافتن یک شریک تجاری خوب برای همکاری استراتژیک تعیین اهداف است. بد نیست چند روزی درباره اینکه چرا سراغ همکاری استراتژیک آمده‌اید، فکر کنید. گاهی اوقات کارآفرینان فقط برای اینکه از بقیه عقب نمانند، سراغ همکاری استراتژیک می‌روند. اگر شما هم چنین قصدی از همکاری دارید، باید به طور کامل در وضعیت‌تان تجدید نظر کنید؛ چراکه دیر یا زود اوضاع‌تان حسایی به هم می‌ریزد.

دنبال‌روی کوکورا‌سه از دیگران هیچ وقت برندی را به موفقیت‌های بزرگ نرسانده است. بنابراین اگر واقعا نیازي به همکاری استراتژیک نداشته یا شرایط این همکاری را ندارید، الکی خودتان را معطل نکنید.

یافتن برندهای مناسب

همکاری استراتژیک میان هر نوع برندی روی نمی‌دهد. شما برای اینکه اوضاع را به‌خوب مدیریت کرده و یک همکاری سودمند داشته باشید، باید دنبال برندهای خاصی بروید. منظور ما از برندهای خاص در واقع آن دسته از کسب و کارهایی است رقیب مستقیم شما نیستند و زنجیره مشتریان مشترک با شما دارند. اجازه دهید از یک مثال ساده استفاده کنیم. برند رول در سال‌هاست با مسابقات رالی داکار و مسابقات موتورسواری همکاری استراتژیک دارد. دلیل این امر علاقه مشترک مخاطب‌هسای رد بول و طرفداران مسابقات اتومبیل و موتورسواری به موضوع ورزش‌های هیجان‌انگیز است. پس طبیعی است چنین همکاری بلندمدت بوده و سود زیادی هم برای طرفین به همراه داشته باشد.

حالا فرض کنید مایکروسافت و توشیبا قرار باشد با هم همکاری کنند. احتمالا این همکاری در همان مرحله مذاکره با شکست همراه خواهد شد؛ چراکه این دو برند رقیب هم محسوب می‌شوند. پس لطفا دور رقبای‌تان را کاملا خط بکشید؛ چراکه در نهایت اوضاع‌تان را حسایی به هم می‌ریزد. مذاکره بر سر همکاری بلندمدت باید کاملا دقیق صورت گیرد. اشتباه برخی از کارآفرینان عجله بیش از اندازه است. به طوری که با عجله زیادی عملا فرصتی برای تعیین مفاد قرارداد همکاری یا حتی شرایطش باقی نمی‌گذارند. اگر از ما می‌شنوید، بهتر است قبل از اینکه با عجله همکاری‌تان را شروع کنید، تمام جوانب کار را ارزیابی نمایید. در این میان بد نیست از نظرات همکاران یا دوستان‌تان هم سود ببرید. به علاوه، گاهی اوقات مشتریان‌تان هم ایده‌هایی برای گزینه‌های همکاری خواهند داشت. مثل همیشه باید به حرف آنها نیز گوش دهید. اینطوری با دست پر و اطلاعات جامع به استقبال همکاری استراتژیک خواهید رفت. این امر به شما کمک

می‌کند تا جلوی خیلی از شکست‌های احتمالی را گرفته و اوضاع‌تان را به خوبی مدیریت کنید.

اجرای اولیه

هر همکاری بزرگی در این دنیا باید اول یک نسخه آزمایشی داشته باشد. این طوری خیال هر دو طرف بابت اجرای درست امور راحت خواهد شد. گاهی اوقات کارآفرینان فکر می‌کنند حتما باید از گزینه‌های عجیب و غریب برای بهبود کارشان استفاده کنند. هر وقت برای همکاری استراتژیک سختگیری‌تان زیاد شد، بد نیست یکی از گزینه‌های مناسب را برای مدتی محدود به طور آزمایشی اجرا کنید.

منظور ما در این بخش فرصت دادن به یک همکاری نسبتا مناسب است. در این آزمایش کوتاه شما باید متوجه اوضاع کلی همکاری شده و برنامه‌ای بلندمدت برای کارتان طراحی کنید. اینطوری فرصت کافی برای برنامه‌ریزی را خواهید داشت. به علاوه، آنچه روی کاغذ جذاب بوده، حالا در عمل نیز امتحانش را پس خواهد داد.

متأسفانه برخی از کارآفرینان همیشه نسبت به اجرای یک طرح آزمایشی ترس دارند. شما قرار نیست برای همیشه این همکاری آزمایشی را ادامه دهید. در عوض هدف اصلی تجربه‌ای کوتاه‌مدت و محدود از یک همکاری است. در نهایت نیز داورى با خودتان خواهد بود. پس ترس را کنار گذاشته و وارد عمل شوید.

این روزها مثال‌های بی‌نهایت متعددی درباره همکاری استراتژی میان برندها به چشم می‌خورد. نکته مهم در این میان اجرای آزمایشی همه این طرح‌های موفق است. به زبان ساده، هیچ کارآفرینی در دنیا بر سر مسئله همکاری ریسک نمی‌کند. خوب اینجا پای اعتبار و سود برندها در میان است. پس هیچ جایی برای اشتباه وجود ندارد. اگر از ما می‌شنوید، بهتر است قبل از اینکه بی‌گدار به آب بزنید، کمی به فکر آینده برندتان باشید. اینطوری خیلی بهتر از پس مشکلات برآمده و انگیزه‌تان برای اجرای آزمایشی کار بیشتر هم خواهد شد.

اگر یک برند در آن سر دنیا همکاری استراتژیک خوبی را تجربه می‌کند، دلیل نمی‌شود شما هم در این حوزه موفقیت‌های بی‌تکراری کسب کنید. نکته کلیدی در این تلاش برای ارزیابی موقعیت خاص برندتان در بازار و سپس تصمیم‌گیری درباره این نکات است. وگرنه کلاه‌تان پس معرکه خواهد بود. فکر می‌کنم شما هم تأیید می‌کنید یک همکاری غیرضروری بیشتر از اینکه برای برندها مفید باشد، بار اضاف‌های بر دوش‌شان خواهد بود!

سخن پایانی

همکاری استراتژیک میان برندها چند وقتی هست بحث داغ میان کارآفرینان شده است. برخی از کارآفرینان بدون اینکه درک درستی نسبت به این استراتژی داشته باشند، دنبال تحققش هستند. در این میان دلیل اصلی علاقه کارآفرینان به این همکاری‌های چشم بسته، تنبلی است. یعنی کارآفرینان دوست دارند مسئولیت‌شان را روی دوش یک شریک بی‌دردسر بیندازند. اگر شما هم اینطور به همکاری استراتژیک نگاه می‌کنید، اصلا نباید دور و بر آن افتایی شوید.

ما در این مقاله سعی کردیم چشم‌انداز درستی نسبت به این استراتژی برای‌تان خلق کنیم. از اینجا به بعد همه چیز به ارزیابی خودتان و همچنین نحوه استفاده از توصیه‌های مورد بحث در این مقاله برمی‌گردد. هرچا هم سوالی داشتید، تعارف را کنار گذاشته و با ما در ارتباط باشید.

منابع:

https://sproutsocial.com/insights/brand-collaborations/
https://blog.hubspot.com/marketing/best-cobranding-partnerships